

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

*V ednosti je moč!*²

Tretja nedelja po Velikonoči je. Na osojah pomladanskega solncea zeleni po gričih hrvatskega Prigorja mlada šuma, a izmej zelenja gledajo beli plemiški dvori. Ljubki se vije Sava pod mladim rmenim vrbovjem, blesteč se od solnčnih žarkov. Popoldne je, solnce se prigiba na zapad. Po sinjem nebu plavajo rujni, tenki oblaki, zastirajoč sedaj pa sedaj solnce; izza oblakov se vsipljejo po ravnini proti jugoiztoku tu pa tam žarke proge, tu pa tam napravljajo oblaki po nji ogromne sence. Zrak je čist kot kristal. Kamor ti oko pogleda, vidiš mlado strn, živo zelenje bujnih trat in gajev, a sredi te ravani lahko na daleč razločiš, kako koraka po polji belo dekle, kako dirja jezdec po cesti, kako vitka, visoka jablana, stoječa samotno sredi ravnega polja, prostira svojo senco po svitem zelenji. (Dalje prih.)

